

ἴλλετο αἰδοῖον ἢ ἀντὶ τῆ ἀμαρτίας. Ἀρτι κωμω-
 γητικὸν ἐκ τούτου δέκνυται παρτίλλον, καὶ οἴο-
 νει ἐξέδρον ἢ ἐτυπλον τῷ γυμνασίῳ αἰδοῖον. οὕτω γὰρ
 πάλαι ἐκίλευ. ὁ δὲ οὐρανὸς τῷ γυμνασίῳ αἰδοῖον. ὡς
 κωμῶν τὸ αὐτὸ ποιῆσαι γυμνασίῳ τῷ δὲ οὐρανῷ φράγγω-
 ται. τίλλουσι τὸν τείχεα ἀνεόνυμφοι. ἢ ἐπασσόμεθα τῶν
 ἐπανθούτων πρὸ προσωπῶν τείχεα. καὶ τῶν τῆν ὄφρων.
 κρείττον γὰρ ἐστὶ τοῦτο τῆ ζυρεῖν. Τεμάχην. τὸ κόμμα
 τῆν ἰχθύων. Ἀφαιρεῖν. ἢ κόπτειν. ἢ διαρεῖν. ἢ κλέπτειν.
 Ἐσφίρει. ἢ γινώσκειν ἀντὶ τῆ εἰσφέρειν. Ἐσφίρει. ἢ
 ἔανθίαν ὁ Διόνυτος. τὸ δὲ οὐτὶ περὶ ἢ ἀντὶ τῆ ἀρα, ἢ πρὸς

A τὸ οὐτὶ περὶ κτερόν. τὸ ἵλοισπὸν κατ' ἐρώτησιν λέγει. οὐτε
 περὶ γου οὐδ' αμῶν. σαρδύω ποιεῖς, ἢ γου ἀληθῆς τῷ
 ἐνόμισας ὅτι σε παύζων Ηρακλῆα ἐσκύατο. Ἀρά φησι νο-
 μίζεις σεαυτὴ Ηρακλῆα εἶναι, ἐπεὶ ἐποίησεν παύζων χήμα
 κωμῶν τῆ Ηρακλῆου, εἶναι πύλον τῶν καὶ τὸ ῥέ-
 παλον. Οὐ δὴ περὶ ἀφελέσται εἶναι. ἀντὶ τῆ ὄν-
 τως εἶναι, ὡς ἀφελέσται μετὰ ὄπλα ἢ γὰρ εἰ ἀρνησῆς
 συγκαταθεσὶν δηλοῖ. Αὐτός. ἀντὶ τῆ ὁ δὲ ἀσπίτης. τὸ δὲ
 παύζων, πρὸ Διονύτου λέγει. Οὐ τῶν ἀλλ' ἢ δὴ ποῶ. οὐ δ'
 ὄλας φησι εἶναι, ἀλλ' ἢ δὴ αὐτὸ ἀφαιροῦμαι, ὅτι
B οὐδ' ἀσπίτης.

ΧΟΡΟΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

BIS ETVS. Ωδὴ, καὶ

CHORVS, BACCHVS.

σροφὴ κώλων ἰ.

Χο. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἐστὶ
 Νουῦ ἔχοντο καὶ φρένας, καὶ
 Πολλὰ πεπεπλωμένους,
 Μετακλυθῆναι αὐτὸν αἰεὶ
 Πρὸς τὸ εὖ κωμῶντα τῶν
 Μᾶλλον, ἢ γεγραμμένον
 Εἰκὼν ἐσανα, λαβόντ' ἐν
 Σχημα. τὸ δὲ μετὰς ῥέφεσθαι
 Πρὸς τὸ μαλ' ἀκρότερον,
 Δεξιῶν πρὸς ἀνδρὸς ἐστὶ, καὶ φύσει ὄψεσθαι
 μύθους.

C **CH.** **H**oc viri est sagacioris,
 Et cati, atque versipellis,
 Multum aqua cui transitum,
 Ut sese subinde flectat
 Ad parietem fortunatum
 Sarpinus, quam imaginis
 In modum stet picta, amictus
 Vnica figura. at isto
 Pacto semet vertere
D Ad meliorem sortem, dextri est, & planè The-
 rameis.

Σχόλια. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἐστὶν. εἰδότες μέ-
 λους χοροῦ πορωδὴν σροφὴν λόγον ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ
 ἀντίσροφον, τὸ νῦν σὸν ἔργον ἐστὶν. ἐκ κώλων προχαϊκῶν
 β. ὄντ' α γ σ θ. διμετρεα κατὰ κωμικὰ. ἢ τοι ἐφθνημι μερῆ
 εὐεπίδεια. τὰ δὲ λοιπὰ ἀνακλιτικὰ. πλῶν τῆ τελευ-
 ταιου τετραμέτρου ὄντος κατὰ κωμικῶν. ἐξῆς δὲ σύστημα
 καὶ κωμικῶν ἀνομοιομερῆ ἀναλόγως τῆ σροφῆ τῆ τε
 ποσότητι ὁ ποιότητι τῆ κώλων. ὅπῃ τὰ τέλει ἐκατέρου
 κωμῶν γὰρ καὶ ἔσω νενευκίᾳ διπλῆ εἶναι πύλον ἀντὶ τὸ
 δόσον. αὐτὸ δὲ λέγει ὁ χορὸς εἶναι τῆ Διονύτου. ὅπῃ εἶναι ὅ-
 τι ἐφοβήθη τὰς τῆ Αἰακῆ ἀπειλὰς, ἢ ἔανθίαν ἐποίη-
 σεν ὡς δὲ ἀσπίτης, ἔαυτὸν δὲ ἔβλον. ὅτε ἢ ὁ θεράπων ἀ-
 πῆ γρηλε πρὸ ἔανθίαν ὅτι ἢ κόρη δὲ ἔσπονν καὶ ὄψα ἐποίη-
 σε, δὲ ἀσπίτης πάλιν ἔαυτὸν ποιεῖ τῆ δὲ ἔανθίαν δούλον.
 Διπλόδεχεται τῆ Διονύτου ὁ χορὸς ὡς μὴ μύθους τῶν αὐ-
 τοῖς. Μετακλυθῆναι. ἴσοιμον πρὸ ἐν Αλκμυλῶν εὐεπί-
 δε. οὐ γὰρ ποτ' εἶων σθένελον εὐτυχῆ χαρωῦντα ἰσῆχον,
 τῆ δίκης διπλοσφίρειν. παρομοία δὲ ἐστὶ πρὸς τῆ εὖ κωμῶν-
 τα τοῖχον ῥέπειν, ὅπῃ τῆ πρὸ ἰσοσφίτειν αὐτοῖς αἰεὶ
 σροφῶν μύθων. εἶρη τῆ ἐκ μεταφορᾶς τῆ ὅπῃ βατῆν τῆ νῶς,
 ὅταν θάτερε μέρος αὐτοῖς κατακλυθῶν, πρὸς τὸ ἔτε-
 ρον οὐ τοι μετῆσαν. ἢ γρηγαμμένον. ἀντὶ τῆ μὴ δὲ ἐν
 ἀνύοντα. ὅτι ἀκίνητον τὸ ὅπῃ γρηγαμμένον τῆ εἰκόνι. ὄψ-
 ραμῶν. εἶναι τῆ τὰ πολιτικὰ κωμῶν ἴσαν. σκώπτει τῆ

αὐτὸ ὡς ἐμετάβολον ὄντα καὶ πρὸς τῆ κωμῶν ἀρμόζον-
 τα. εἶναι δὲ γέγονεν ὁ ὄψραμῶν διδασκαλὸς Ἰσραή-
 λους. σροφῆ δὲ καὶ ἰσοσφίτης, ἐμετὰ βλῆτος. Ἀγνα-
 νος πᾶς. Στρεπύς τῆ δὲ ἡμῶν. τούτω πολλὰ μὲν καὶ ἄλ-
 λα κωμῶν ἐνεόμνη. δύο δὲ τὰ μέγιστα καὶ χετλιώτα ἢ
 τε τῆ ἐν Ἀργινούσῃ σροφῶν ἀγῶν, ὡς αὐτὸ σῶν-
 σῆτό μὲν Καλλιξένου. τῆ ἢ τῆ καλαυσοῖ τῆ δὲ ἡ-
 μου μετῆσαν. τοιγάρ τοι, τῆ τῆ σροφῶν, ἔπα-
 ξίας τῆ τελευτῆ εὐτυχῆ. ἰσοσφί τῆ ἀνθῆν
 Κεττίου κείαντος αὐτόν. ἐνιοὶ δὲ φασὶ καὶ καταφυγόν-
 τα αὐτὸ ὅπῃ πύλον ἐσίαν ἀποσπασθῶν. τῆ τῆ πύλον ποι-
 κιλίαν τῆ ἡθους, κῶθρον ἐκάλου. ὅπῃ ἐκατέρω σῆ-
 σαι τῆ τῆ πολιτεομῶν ἔαυτὸν παρῆλθε, καθομιλῶν
 τοῖς κωμοῖς, καὶ ἰσοσφί τῆ τοῦ πιστοῦ πορωδῶν.
F εἶναι καὶ ὁ κῶθρον ἀνδρῶν καὶ γυμνασί πρὸς τὰς ἰσο-
 σφίσεις ἀρμόζει. δὲ οὐκ εἶναι καὶ ταῦτα τὰ τρία ὅπῃ φη-
 σῆσται ὅπῃ ζήμια, ἢ δὲ σμυεῖσται ἐν τῆ εὐλώ, ἢ πειν κώ-
 νειον, ἢ ἐκφυζῆν. δὲ οὐκ εἶναι δὲ Κέω τῆ νῆου εἶναι. καὶ εἰς τῆ-
 το ὡς μὴ γνήσιος πολιτῆς λέγει. εἶναι τῆ γνήσιον ἀλλὰ
 ποιῆτ' ἢ ὄντ' ἢ Ἀγνῶν. ὁ ὄψραμῶν δὲ τῆ αὐτὸ ἐν κωμῶν, ἐ-
 σπῶν. ἀλλὰ ὁ ὄψραμῶν εἶναι ἀνὴρ πανέργος ὡς, καὶ
 πρὸς τοὺς κωμοῖς μετὰ βαλλῶν μύθους. Χίσι γὰρ καὶ Κίσι πό-
 λεμον εἶχον πρὸς ἀλλήλους. ὅτε οὐκ ἔσται Χίσις ὡς, Χίσιον
 ἔαυτὸ ἐκάλει. ὅτε τῆ κωμῶν Κίσις, Κίσιον. ἢ τῆ ἀληθεία Χίσις ἢν.

Δι. Οὗτο δὲ γελῶν ὡς, εἰ
 ἔανθίαν μὲν δούλος ὢν, ἐν

BA. **A**N non ridiculum hoc erat, si
 Xanthia hic, meus minister,